

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/525/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811208405
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Čabaiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7811208405.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Čabaiovej a sudkýň JUDr. Jarmily Sopkovej Maximovej a JUDr. Zuzany Matyiovej vo veci žalobcu X. V. L., s.r.o., F., Ú. X, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Údernícka 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému R. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H., R. XXX, t.č. na neznámom mieste, zast. JUDr. Vierou Antonikovou, vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trebišov, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa Q. so sídlom v Prešove, Nám. legionárov 5, IČO: 42176778, zast. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 676,86 € istiny s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku 9C 77/2012-106 z 27.7.2012 v spojení s dopĺňacím rozsudkom 9C 77/2012-158 z 5.4.2013 Okresného súdu Rožňava

rozhodol:

M e n í rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti tak, že žalobu z a m i e t a.

Vedľajšiemu účastníkovi sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania vo výške 212,69 €, ktorú je žalobca povinný zaplatiť JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa (ďalej len „súd“) rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 676,86 € spolu s 9 % úrokmi z omeškania ročne od 18.5.2012 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšnej časti žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol. Žalovanému uložil tiež povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 336,92 €, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodol tak o žalobe, ktorou žalobca sa domáhal proti žalovanému zaplatenia dlžných splátok z kontokorentného úveru poskytnutého vo výške 19.000,- Sk právnym predchodcom žalobcu U.U. F., a.s. so sídlom v F., Y. 1, na základe žiadosti žalovaného z 1.2.2005, ktorú pohľadávku žalobca nadobudol postúpením na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej 8.12.2006 medzi postupcom U. D. F., a.s. F. a žalobcom ako postupníkom. Súd prvého stupňa vec právne posúdil podľa ust. § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, 2 a 3 a § 457 Občianskeho zákonníka a právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu (peňažným ústavom) a žalovaným posúdil ako vzťah spotrebiteľský zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dospel k záveru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je neplatná pre nedostatok písomnej formy v zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. vzhľadom k tomu, že žalobca nepreukázal jej uzavretie v písomnej forme a uplatnený nárok preto kvalifikoval ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia z neplatnej zmluvy. Prihliadol na dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku žalovaným uzavretú 5.5.2009, podľa ktorej žalovaný uznal svoj záväzok voči žalobcovi (bod 2) a zaviazal sa splácať dlh v mesačných splátkach po 30,- € (bod 3). Mal za to, že uznaním dlhu začala plynúť 10 - ročná premlčacia lehota podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka,

preto neprihliadol na námietku premlčania uplatnenú vedľajším účastníkom na strane žalovaného a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Zaviazal preto žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 676,86 € spolu s 9 % úrokmi z omeškania ročne podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, a to od 18.5.2012 ako dňa nasledujúceho po doručení žaloby opatrovníkovi žalovaného až do zaplatenia, nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že doručil žalovanému výzvu na plnenie pred podaním žaloby. Žalobu o zaplatenie úrokov z omeškania v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku 40,50 € a z trov právneho zastúpenia v celkovej výške 296,42 €, a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 336,92 € do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Doplniacím rozsudkom č.k. 9C 77/2012-158 z 5.4.2012 uložil vedľajšiemu účastníkovi povinnosť v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v sume 336,92 € spolu so žalovaným spoločne a nerozdielne, k náhrade ktorých trov bol žalovaný zaviazaný rozsudkom 9C 77/2012 z 27.7.2012.

Rozsudok vo výrokoch, ktorým bolo žalobe vyhovie a rozhodnuté o náhrade trov konania, napadol (so súhlasom opatrovníčky žalovaného) včas podaným odvolaním vedľajší účastník na strane žalovaného, navrhol ho v napadnutej časti zmeniť tak, že žalobu súd zamietne a žalobcovi uloží povinnosť zaplatiť žalovanému i vedľajšiemu účastníkovi trovy prvostupňového konania vo výške 212,69 € na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ambróza Motyku do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,90 €, prípadne navrhol rozsudok v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Vytýkal súdu prvého stupňa, že priznal žalobcovi uplatňovaný nárok, a to aj za situácie, že vedľajší účastník vzniesol v konaní námietku premlčania uplatneného nároku. Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 5.5.2009 považoval za neplatnú, keďže pri uzatvorení dohody neboli dodržané princípy dobromyseľnosti, čestnosti a snahou žalobcu bolo dosiahnuť uznanie premlčaného záväzku. Poukázal aj na rozsudok Okresného súdu Košice - okolie č.k. 10C 56/2012-71 a uviedol, že v obdobnej veci Krajský súd v Prešove zaujal právne stanovisko, že žalobca sa len odvolával na existenciu dohody o uznaní dlhu, avšak jeho existenciu v čase uznania nijako nepreukázal, pričom bolo jeho povinnosťou tento dlh preukazovať, pretože ak žalovaná nevedela o premlčaní, nemá jej uznanie za následok ten účinok, ktorý uznanie predpokladá v ust. § 558 prvá veta Občianskeho zákonníka. Pri uzatváraní takejto dohody došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činnosti (rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 11Co 37/2012-88 zo 7.6.2012). Poukázal ďalej na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 12Co 47/2012 - 97 zo 14.6.2012, ako aj na nejasnosti ohľadom výšky uznaného dlhu (výška istiny 689,02 € a výška splátky 1.240,03 €), a dohodu o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku z 5.5.2009 považoval za nehodnovernú listinu a neplatnú, ktorú v mnohých prípadoch ani spotrebiteľ nepodpíše, ale je na nej falošný podpis. Trval na námietke premlčania aj na argumentácii uvedenej v stanovisku z 31.5.2009.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie vedľajšieho účastníka odmietnuť a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 70,90 € s DPH. Zastával názor, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania podľa § 201 O.s.p., a preto ním podané odvolanie je podané neoprávnenou osobou. K dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uviedol, že predmetná dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka, teda má písomnú formu, vyplýva z nej dôvod vzniku pohľadávky, jej výška a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť, čo má za následok predpoklad, že záväzok trval aj v čase uznania. Zároveň žalovaný potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Vzhľadom na uvedené nemožno mať pochybnosti o platnosti uznania predmetného záväzku žalovaným alebo o jeho súlade s dobrými mravmi, a preto sa nestotožnil s názorom vedľajšieho účastníka. Uviedol, že žalovaný po oboznámení sa s

obsahom dohody svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť o premlčaní pohľadávky, k podpisu dohody žiadnym spôsobom nebol donútený tak, ako uvádza vedľajší účastník, pričom uzatvorením dohody taktiež nedochádza k zhoršeniu jeho postavenia ako spotrebiteľa, ale práve naopak, žalobca poskytol žalovanému možnosť plniť už existujúci splatný záväzok v splátkach. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C - 453/10 z 15.3.2012 a zastával názor, že dohodu nemožno považovať za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej spotrebiteľskej zmluve, od ktorej odvodzuje svoj nárok, ale ide len o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. V danom vzťahu žalobca nevystupuje ako dodávateľ, a preto na predmetnú dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa, ktoré uvádza vo svojom stanovisku vedľajší účastník, a teda ani ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. K otázke priznania náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka uviedol, že nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, keďže ochrana práv žalovaného ako spotrebiteľa je dostatočne zabezpečená súdom, jeho právnym posúdením veci v zmysle účinnej zákonnej úpravy a následným spravodlivým rozhodnutím vo veci. Mal za to, že konaním vedľajšieho účastníka v podobe jeho právneho zastúpenia dochádza k nadbytočnému navyšovaniu trov konania a nehospodárnosti konania, k zneužitiu zákonnej ochrany spotrebiteľa, účelu a zmyslu inštitútu náhrady trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 212 ods. 1, 3 O.s.p. a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov s tým, že miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil dňa 19.2.2015 na úradnej tabuli súdu v súlade s § 211 ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné, preto rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti zmenil podľa § 220 O.s.p. tak, že žalobu zamietol.

Súd prvého stupňa úplne zistil skutkový stav veci, avšak vec nesprávne právne posúdil a nesprávne v danej veci aplikoval právne normy (§ 100 ods. 1, § 101 a § 110 ods. 1, § 558 Občianskeho zákonníka), pokiaľ neprihliadol na námietku premlčania uplatnenú v konaní vedľajším účastníkom na strane žalovaného, považujúc dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku z 5.5.2009 za platný právny úkon. Dospel preto k nesprávnemu záveru o dôvodnosti žaloby v časti o zaplatenie 676,86 € istiny s prísl. Podľa názoru odvolacieho súdu v konaní zistené skutočnosti odôvodňujú záver, že žalobca uplatnil nárok na zaplatenie pohľadávky 676,86 € s prísl. (splatnej dňa 3.2.2005) žalobou podanou na súde 28.9.2011, t.j. po uplynutí zákonnej premlčacej lehoty podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Keďže námietka premlčania vznesená vedľajším účastníkom bola v konaní účinne uplatnená, treba na ňu prihliadnuť, a uplatnený nárok s poukazom na ust. § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno žalobcovi priznať.

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného je preto opodstatnené a uplatnený odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení otázky premlčania nároku (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) v prejednávanej veci je preukázaný.

Podľa § 558 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Uznanie dlhu podľa cit. ust. ako jednostranný právny úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že dlh v čase uznania dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 a nasl. OZ) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejмый dôvod (kauza) vzniku pohľadávky, musí v ňom byť presne určená výška pohľadávky a napokon musí obsahovať aj prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Uznaním dlhu nevzniká nový záväzok, ale sa ním zabezpečuje uznaný záväzok tým, že v dôsledku ním založenej právnej domnienky zvýhodňuje postavenie veriteľa. Rovnako pri právach dlžníkom písomne uznaných čo do dôvodu i výšky je stanovená desaťročná premlčacia doba (§ 110 ods. 1 OZ). V prípade sporu veriteľ nemusí dokazovať, že v čase uznania dlh existoval, ani jeho výšku. Dlžník, ktorý by namietal, že dlh v čase uznania neexistoval, alebo že zanikol napríklad splnením alebo inak, by to však musel preukázať. Uznať možno aj premlčaný dlh, avšak takéto uznanie zakladá právnu domnienku o existencii dlhu v čase jeho uznania len vtedy, ak

dlužník vedel, že dlh je premlčaný. Ak dlužník nevedel o premlčaní, či už pre omyl skutkový alebo právny (napr. ak nepoznal ustanovenia o premlčaní), nemá jeho uznanie uvedené právne účinky.

V prejednávanej veci podľa názoru odvolacieho súdu dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzavretá medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlužníkom dňa 5.5.2009 (ďalej aj „dohoda“) nemá žiadne právne účinky z hľadiska plynutia premlčacej doby a jej predĺženia (§ 110 ods. 1 OZ), pretože v konaní nebolo preukázané, že žalovaný v čase uzavretia dohody vedel o premlčaní dlhu tak, ako to vyžaduje ust. § 558 OZ. Obchodnú praktiku žalobcu, pri ktorej spojil do jednej listiny dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, treba hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 ods. 2 a 4 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, ktorá je v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti na strane žalobcu ako dodávateľa, ako aj s ohľadom na potencionálne riziko, že takéto správanie podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutej službe (§ 7 ods. 2 cit. zákona). Podľa názoru odvolacieho súdu v danom prípade žalobca dohodou o uzavretí splátkového kalendára vnútil žalovanému aj uznanie záväzku a uviedol ho do omylu, keď žalovaný si nemusel byť vedomý toho, že uznáva premlčaný dlh. Nasvedčuje tomu aj samotný obsah dohody, ktorá obsahuje v názve dohodu o splátkach a súčasne uznanie záväzku, čo je pre bežného spotrebiteľa nie celkom zrozumiteľné a je zrejmé, že ak chcel žalovaný získať povolenie splátok, musel podpísať formulárovú listinu, v ktorej bolo zároveň uvedené, že uznáva čo do právneho dôvodu a výšky svoj záväzok voči veriteľovi vzniknutý na základe zmluvy uzatvorenej s pôvodným veriteľom (Všeobecná úverová banka, a.s.). Z obsahu dohody vyplýva, že uznanie záväzku bolo uvedené v bode 2 dohody (Uznanie záväzku) a povolenie splátok v bode 3 dohody (Forma splatenia záväzku), pričom vyhlásenie žalovaného ako dlužníka o tom, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch je uvedené v bode 3 dohody, teda v časti dohody o splátkach, a nie v časti uznania záväzku, ku ktorému by sa vyhlásenie o premlčaní malo viazať. Umiestnenie vyhlásenia žalovaného o vedomosti premlčaného dlhu a jeho následkoch v bode 3 dohody označeného ako „Forma splatenia záväzku“ je zavádzajúce a nasvedčuje tomu, že zo strany žalobcu došlo k porušeniu odbornej starostlivosti, ktorú možno od neho rozumne očakávať pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi, zodpovedajúcom čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňovanej v oblasti jeho obchodnej činnosti, a možno dôvodne predpokladať, že žalovaný s touto skutočnosťou nebol oboznámený a nemal vedomosť o tom, že uznáva premlčaný dlh. Podľa názoru odvolacieho súdu malo byť uznanie dlhu dohodnuté s dlužníkom na samostatnej listine, nakoľko podpis takejto dohody podľa § 558 OZ má úplne iné a pre spotrebiteľa oveľa závažnejšie dôsledky ako dohoda o splátkach dlhu. Žalovaný nemal žiadnu možnosť dohodu o uznaní záväzku z formulárovej listiny vylúčiť ani obmedziť jej účinok, a táto mu bola vnútená spolu s dohodou o splátkach, pričom uzavretím dohody nepochybne došlo k zhoršeniu jeho postavenia ako spotrebiteľa.

Odvolací súd považuje za dôvodnú i námietku vedľajšieho účastníka, pokiaľ v odvolaní poukazuje na nejasnosti v texte dohody týkajúce sa výšky splátok a výšky uznaného dlhu, keď v bode 2 dohody (Uznanie záväzku) sa uvádza dlžná suma istiny vo výške 689,02 € bez akéhokoľvek príslušenstva, ktorú mal žalovaný podľa dohody splácať žalobcovi ako veriteľovi v mesačných splátkach, pričom v bode 3 (Forma splatenia záväzku) výška jednotlivej splátky je uvedená v sume 1.240,03 €, s dátumom prvej splátky 30.6.2009. Z obsahu dohody takto nie je bez pochybností zrejmá výška dlžnej sumy, teda rozsah záväzku, ktorý mal žalovaný uznať čo do dôvodu a výšky. Uvedené neurčité a nezrozumiteľné vymedzenie podstatného údajov o výške dlhu (a splátkach) v dohode podľa názoru odvolacieho súdu spochybňujú vážnosť a určitosť prejavu vôle žalovaného (a tým aj platnosť právneho úkonu uznania dlhu z hľadiska ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a preto aj z tohto dôvodu možno mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovaného ako dlužníka, s ktorým zákon spája právne účinky uznania dlhu podľa § 558 OZ.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že ide o nekalú obchodnú praktiku na strane žalobcu a dohoda o uznaní záväzku je neplatným právnym úkonom, a nemá preto žiadne právne účinky ani z hľadiska plynutia premlčacej doby a jej predĺženia podľa § 110 ods. 1 OZ. Prihliadajúc na námietku premlčania, ktorá bola v konaní účinne uplatnená vedľajším účastníkom na strane žalovaného a považujúc námietky a argumenty, ktoré vedľajší účastník uviedol v odvolaní, za opodstatnené, z uvedených dôvodov odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil rozsudok v spojení s dopĺňacím rozsudkom v napadnutom vyhovujúcom výroku tak, že žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 224 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o trovách konania na súde prvého stupňa.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 prvá veta O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O trovách konania bolo rozhodnuté podľa cit. ust. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, ktorý mal vo veci plný úspech, odvolací súd priznal náhradu trov potrebných na účelné bránenie práva proti neúspešnému žalobcovi, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia za 3 úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, vyjadrenie vedľajšieho účastníka k žalobe z 31.5.2012, odvolanie z 19.9.2012). Odmena patrí advokátovi vo výške základnej tarifnej sadzby 51,45 € za každý úkon, spolu vo výške 154,35 €, a k nej patrí paušálna náhrada hotových výdavkov vo výške 22,89 (3 x 7,63 €). Zástupca vedľajšieho účastníka preukázal, že je platcom DPH, preto mu bola priznaná aj náhrada 20 % DPH, t.j. 35,45 € a spolu náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje 212,69 € podľa § 10 ods. 1, § 15 písm. a/, § 18 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ktorú je žalobca povinný zaplatiť advokátovi JUDr. Ambrózovi Motykovi, advokátovi, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p. Žalovaný mal vo veci plný úspech, avšak náhradu trov neuplatnil, preto o jeho trovách nebolo rozhodnuté.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.